

Den undersøgelse, der omtales i redegørelsen, af de internationale aktiviteter på gymnasier, hf-kurser og VUC, skal kortlægge, hvad der er sket, og lidt senere vil der komme en rapport om kvaliteten af aktiviteterne. Navnlig det sidste er det vigtigt at tage fat på, for der har uden tvivl været brugt både tid og penge på en del studieture til udlandet, som har været mere ture end studier, og det skal der selvfølgelig sættes en stopper for.

Hvis undersøgelser er nødvendige, så lad os få dem gennemført, så der kan formuleres en præcis strategi, som mål og midler kan indrettes efter. Det gælder også for folkeskolen.

Der har været en del debat om de udlandsrejser, der arrangeres for elever i folkeskolen, hvor forældre har været utilfredse med, at der skulle betales for disse ture, når de indgår som et led i undervisningen. Jeg kan da godt forestille mig, at vi på lidt længere sigt kommer til at tage betalingsspørgsmålet op, men ikke et øjeblik før der er sikkerhed for, at disse rejser har et formål og et formuleret indhold, der giver fagligt udbytte og klart adskiller sig fra rene turistrejser i skoletiden.

I CD så vi gerne, at alle danske elever i folkeskolen og i ungdomsuddannelserne kom til at opleve f.eks. en udvekslingsrejse med privat indkvartering, hvor man også får lejlighed til at være gæsteelever i hinandens skole eller uddannelsesinstitution. CD støtter i hvert fald tanken om, at flere og flere efterhånden får denne mulighed. Det kan overhovedet ikke erstattes af eller sammenlignes med det virtuelle samvær over nettet, som nævnes i redegørelsen, selv om jeg ikke dermed fornægter sammenhængen mellem IT og internationalisering. De er meget tæt forbundne.

Lærerne har også fået deres eget punkt under de fire særlige indsatsområder, og det overvejes at afsætte særlige midler til efteruddannelse – det gælder også erhvervsskolelærere – og det mener jeg man er nødt til. De gode resultater kommer ikke af sig selv. De afhænger af lærerne og deres kompetence.

Det gælder sandelig også ved integreringen af IT i undervisningen, hvor der er store problemer med lærernes efteruddannelse. Det nævner redegørelsen ikke noget om, og det problem skal løses.

Generelt har CD ikke de store indvendinger mod undervisningsministerens redegørelse, men der er, som jeg allerede har sagt, heller ikke noget revolutionerende nyt i den.

På folkeoplysningsområdet – og her sigter jeg til højskolerne – kunne jeg have forventet mig mere af redegørelsen. Netop i disse år, hvor en række europæiske lande er ved at tage de første famlende skridt hen imod folkestyre, kunne den danske folkehøjskole ved at åbne dørene udadtil komme til at spille en stor rolle i hele denne demokratiseringsproces, og det synes jeg nok vil være værd at se nærmere på.

Poul Nødgaard (DF):

Dansk Folkeparti kan støtte mange af undervisningsministerens betragtninger i den forelagte redegørelse.

Den øgede globalisering og internationalt samarbejde stiller store krav til uddannelsessystemet. Der kan og skal ikke kæmpes imod denne udvikling. I Dansk Folkeparti er vi enige i ministerens opfattelse af, at et dansk ståsted i en turbulent verden er et godt udgangspunkt for ikke at miste sin identitet og derved opleve rodløshed og mangel på kulturel tilknytning.

Dansk Folkeparti finder det godt at medinddrage virksomhederne i den uddannelsespolitiske udvikling. Der skal være en øget forståelse og kommunikation mellem virksomheder og uddannelsesinstitutioner for at uddanne befolkningen efter de behov, der eftertrages så stærkt i virksomhederne netop i disse år. Det vil nemlig styrke det danske samfund og give virksomhederne større adgang til veluddannede personer.

I den forbindelse kommer jeg til at tænke på, at da jeg, jeg tror det var sidste år, deltog i det såkaldte Sorø-møde, talte jeg med nogle af de deltagere, der var med. Lad os tage netop sproget som et eksempel. Det er jo i vore dage ikke nok, at folk taler et udmærket engelsk eller fransk, for det kan de faktisk ikke klare sig med inden for erhvervsvirksomhederne. Der kræves utrolig specialiserede engelskkundskaber for at kunne klare sig i relation til forhandlinger om kontrakter og lignende, når det gælder virkelig store kontrakter, som virksomheder indgår vedrørende leverancer og så videre. Så det er altså et helt konkret eksempel på, hvad det betyder, at man har veluddannede personer.

Det glæder endvidere Dansk Folkeparti, at ministeren støtter en udbredelse af dansk skoletradition og pædagogik i udlandet. Vi er enige i, at vi på visse områder kan berige vores omverden med den mangeårige folkelige tradition.

Dansk Folkeparti har arbejdet for en styrkelse af det danske sprog og kendskabet til den dan-